

Szanowni Państwo,

Po przeczytaniu przez Państwa listu, chciałabym wyjaśnić kwestię dotyczącą form, za pomocą których będziemy pracować w tym tygodniu. Przygotowałam dla dzieci prezentację. Zawiera ona nagranie głosowe do każdego slajdu (trzeba odnaleźć głośniczki i włączyć play). Jednak nie wiem czy wszyscy z Państwa będą w stanie ją odtworzyć, dlatego też wysyłam prezentację w formie PDF. A teraz zapraszam Państwa do wprowadzenia dziecka w tematykę tygodnia jaką jest CZYSTE POWIETRZE WOKÓŁ NAS.

Pozdrawiam serdecznie,

Klaudia Kubiś

Temat dnia: Co i dlaczego dymi?

Cel: wykształcenie umiejętności rozpoznawania różnych źródeł dymów, „wydobycie” dymu papierosowego.

1. Na początek zagadka słowna : „Może być prosty lub garbaty, orli lub zadarty. Nim wąchasz, oddychasz, a gdy w nim łaskocze to po prostu kichasz”
2. „Zatkaj nos” - zabawa badawcza – dziecko i rodzic dotykają swoje nosy, opisują ich kształt, a następnie zatykają nosy.

Rodzic zadaje pytania:

- Czego nie możemy robić kiedy mamy zatkany nos?
- Czym oddychamy?
- Co by się stało gdybyśmy dłużej trzymali zatkałe nosy?

Wniosek: BEZ POWIETRZA NIE MOŻNA ŻYĆ!

3. „Co to jest powietrze?” - Rodzic zadaje pytania na temat właściwości powietrza, a dziecko wypowiada się wg własnych pomysłów:

- Co to jest powietrze?
- Czy można je zobaczyć?
- Czy można je dotknąć?
- W jakim jest kolorze?
- Skąd wiemy, że ono jest?
- Jakie są właściwości powietrza?

→ Powietrze jest bezbarwne, bez smaku, bez zapachu!

4. Doświadczenie 1. „Co znajduje się w „pustej” butelce?” – będzie potrzebna pusta butelka, miska z wodą.

- „Pustą” butelkę zanurz do miski z wodą.
- Z otworu szyjki wylatują „bąbelki”.
- Butelka napełnia się wodą.
- Czym są te bąbelki?

- Bąbelki to pęcherzyki powietrza, które wylatują z butelki.

WNIOSEK:

POWIETRZE JEST GAZEM, KTÓREGO NIE WIDAC GOŁYM OKIEM.

Podsumowanie: powietrze to zbiór gazów, niewidocznych, bez smaku, potrzebne do życia człowiekowi, zwierzętom, roślinom. Jest wszędzie, wypełnia całą przestrzeń wokół nas, a także w nas (oddychamy). Ponieważ nie można go widzieć, czuć i posmakować, często zapominamy, że ono istnieje.

5. * Jeśli mają Państwo w domu balon, można zaproponować zabawę „łapiemy balon”. Dziecko albo rodzic dmucha balon, gdy balon nabierze już sporej objętości należy go puścić, a dziecko ma za zadanie go złapać.
6. Rozmowa na temat różnych rodzajów dymu – praca plastyczna. Na początek można zapytać dziecko: jakim powietrzem lubi oddychać. Następnie: co zanieczyszcza powietrze? Wreszcie: z czego może się wydobywać dym? Odpowiedź na ostatnie pytanie niech dziecko przedstawi w formie rysunku. Rodzice mogą nieco podpowiadać 😊 Najlepiej, by czas rysowania nie przekroczył 15 min. Jeśli dziecko nie zdąży, dokończy w wolnej chwili. (Można później zrobić zdjęcie i wysłać rysunek na maila grupy 4).
7. Po skończonym rysunku dziecko omawia swoją pracę. Można również pokazać dziecku plakat „Różne rodzaje dymu”.
8. Mam nadzieję, że dobrze się bawiliście. A teraz p. Klaudia chciałaby przedstawić Wam pewnego gościa... Kto to taki? Zapraszam do obejrzenia prezentacji 😊
9. Prezentacja (Slajdy od nr 1 do 12). Dzielenie się spostrzeżeniami.
10. Na koniec zapraszam do wykonania Doświadczenia nr 2. Będą potrzebne: Świeca, coś do odpalenia świecy, szklanka lub słoik.
„Spalanie powietrza” - zapalenie świecy, a następnie przykrycie jej szklanką.

Wniosek: POWIETRZE (TLEN) SPALIŁO SIĘ I ŚWIECA ZGASŁA.

JEŻELI LUDZIE BĘDĄ ZANIECZYSZCZAĆ POWIETRZE - NIE BĘDĄ MIELI CZYM ODDYCHAĆ.

Cz. II.

Propozycja ćwiczeń gimnastyczno-relaksujących metodą Weroniki Sherborne (oprac. M. Adamaszek). Mile widziane, kiedy rodzic będzie ćwiczył razem z dzieckiem ☺

I. Powitanie.

- Rodzic wita się z dzieckiem dłonią, kolanem, uchem, umownym okrzykiem.

II. Poznanie własnego ciała.

- Leżenie na plecach – przyklejamy się mocno do podłogi.
- Ślizganie się w kółko na brzuchu, na plecach.
- Siedząc – przemienne przyciąganie nóg zgiętych w kolanach.
- Czołganie się na brzuchu z wyciąganiem i zginaniem na przemian rąk i nóg.
- Siad prosty, rozcieranie i poklepywanie kolan, ud, łokci.
- W miarę wolnej przestrzeni marsz na sztywnych nogach (może być w miejscu)
- Bieg w miejscu z unoszeniem kolan wysoko na przemian.
- Bieg w miejscu z uderzaniem pięt o pośladki.
- Siad skulony podparty – uderzanie o podłogę stopami – szybko, wolno.
- Siad „po turecku” – wytrzeszczanie i mrużenie oczu, zabawne miny, można się trochę powygłupiać.

III. Poznanie otoczenia fizycznego.

- Jeżdżenie po jak największym obszarze na brzuchu, na pośladkach.
- Rodzic – klęk podparty, dziecko czołga się pod tunelem tam i z powrotem (co najmniej dwa razy).

IV. Nawiązanie związku z partnerem – rodzicem.

- Dziecko zamyka oczy, a rodzic prowadzi go po mieszkaniu. Później zmiana ról.
- Dziecko stawia stopy na stopach rodzica i razem maszerują do przodu i do tyłu.
- Rodzic ciągnie za kostki leżące na plecach dziecko. Można użyć do tego zadania koc.
- Do tego zadania potrzebnych jest dwóch dorosłych: huśtanie dziecka leżącego na kocu.

V. Ćwiczenia twórcze – swobodny taniec przy muzyce szybkiej i wolnej.

- Leżenie na plecach, słuchanie muzyki Celtic Music Group. Powolny wdech nosem, wydech ustami.

Propozycja kilku zabaw w wolnej chwili:

- Wyróżnianie głosek w nagłosie (zaczynamy od samogłosek) – dziecko podaje wyrazy, których nazwa zaczyna się na podaną przez dorosłego głoskę):
 - „Zakupy” – Idziemy na zakupy, do koszyka wkładamy te produkty, których nazwa zaczyna się na
 - „Wycieczka” – Jadę na wycieczkę do Andrychowa/Ełku/Opola/Sopotu/Radomia, itd. Co mam przywieźć? – dziecko podaje nazwy przedmiotów, których nazwa rozpoczyna się na pierwszą głoskę nazwy miejscowości.
 - „Pociąg” – Jedzie pociąg naładowany towarami, których nazwa zaczyna się na głoskę Dziecko podaje słowa na określona głoskę.
- „Dokończ słowo”. Dorosły podaje pierwszą sylabę, dziecko ma za zadanie podać jak najwięcej wyrazów rozpoczynających się na nią. Zabawa może przyjąć formę rywalizacji między dorosłym a dzieckiem. Np. „ra” – ra-bar-bar; ra-na; ra-nek; ra-kie-ta.
- „Co powiedziałam/em?”. Synteza głoskowa. Dorosły wymawia słowa rozdzielając głoski, czyli np. t-a-l-e-rz, dziecko wskazuje obrazek (lub przedmiot) / podaje całe słowo.